

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

DE VROLIJKE VROUWTJES

door

JOS VAN DE POËL en LUDO JOOSEN

Toneelfonds J.Janssens *Antwerpen

1985

(N° 1499)

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ACHT tekstbrochures bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel.

Men mag geen gebruik maken van gekregen of gehuurde boekjes!

© 1985 Toneelfonds J. Janssens

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt op enigerlei wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DE VROLIJKE VROUWTJES

PERSONAGES

- Ser Johan, ridder van Ter Doest
  - zijn handlangers Robbie
  - Nimf
  - Pistolet
  - Baard
- de Borgerhoutse Deurnenaars :
  - het gezin Thomas Bladel
    - zijn vrouw Theresia
    - hun tweeling Willemientje
    - Honorientje
    - hun gouvernante Mejoffer Betje
    - hun dochter Anneke
  - het gezin Franciscus Voort
    - zijn vrouw Godelieve
    - hun knechten Peer
    - Sooi
  - Rechter Graeggemack
    - zijn lijfwacht serjant 1
    - serjant 2
    - zijn neef Jonker Leuter
    - diens knecht Sul
  - Docteur Caillou
    - zijn huishoudster Roosje Rap
    - zijn knecht Jan Leuven
  - de waardin uit de Ekster
    - haar dienststers Lien
    - Trien
    - haar stamgasten
  - Broeder Mattias
  - Ser Hektor van Bossestein
  - de nachtwacht
  - de vier (wasvrouwen)
- de Borgerhoutse spoken :
  - Kludde
  - Groen Madam
  - Witte Madam
  - saters, nikkers, dwergen
- de muzikanten

EERSTE BEDRIJF

TAFEREEL 1 : Iedereen (afwisselend proloog)

De vrolijke vrouwtjes van Windsor... nee, sst !... De vrolijke vrouwtjes naar William Shakespeare, voor de gelegenheid naar Antwerpen en zijn publiek toe hertaald.

Toen de Spanjaard zijn machtige hand niet meer tot een vuist kon ballen, zeggen we 1590, leefde er, veilig voor de Vlaamse schout en zijn rakkers, die niet over de Schelde durfden, omdat ze bang waren voor een Brabants pak slaag, een uurtje buiten Antwerpen, bij het Deurnese Eksterlaar, om precies te zijn, een verarmde Vlaamse edelman, Ser Johan, heer van Ter Doest. Nu ja, leven... Trouw werd hij bijgestaan door zijn knechten Baard en Pistolet en hun liefje, Nimf. En door mij, Robbie. Ze leefden van de krijg, van de liefde Gods, van het tafelschuimen en... van het stropen op het domein van rechter Graeggemack.

(beweging en overgang naar

TAFEREEL 2 : RECHTER - LEUTER - BROEDER - SERJANTEN

RECHTER : Nee, Broeder Mattias, probeer me niet om te praten. Ik breng de zaak voor de vierschaar. Al was hij twintig keer Ser Johan van ter Doest, hij zal niet ongestraft lachen met mij, rechter Graeggemack, magistraat van de koning.

LEUTER : Magistraat en rechter !

RECHTER : Juist, neef Leuter.

BROEDER : Ter zake, heeft Ser Johan zich onbehoorlijk tegenover u gedragen ? Ik behoor tot de Nieuwe Kerk en wil graag verzoeningen en compromissen tussen u beiden tot stand brengen.

RECHTER : Niks daarvan, het is geweldpleging. Het komt voor de vierschaar.

BROEDER : Laat uw vrienden voor u vechten. En... er is nog iets beters : Anneke Bladel, de dochter van meneer Thomas.

LEUTER : Anneke ? Die met dat hoog stemmetje en dat mooie haar ?

BROEDER : Dezelfde en de gepaste vrouw voor u, neef Leuter. Haar grootvader heeft haar op zijn sterfbed zevenhonderd pond goud en zilver nagelaten. Het wordt hoog tijd, dat het geld een bestemming en zij een man vindt.

RECHTER : Heeft haar grootvader echt... ?

BROEDER : En haar vader geeft haar ook een aardige stuiver mee.

LEUTER : Dan heeft ze heel wat kwaliteiten.

TAFEREEL 3 : Vorigen - BLADEL

BLADEL : (op) Blij u te zien, vrienden. Dank u voor de reebout, magister.

RECHTER : Meneer Bladel ! Alles goed met mevrouw ? En waar is Ser Johan ?

BLADEL : Daarbinnen, edelachtbare. Ik wenste, dat ik voor u beiden iets goeds kon verrichten.

BROEDER : Dat is de taal van een kristenmens.

RECHTER : Bedankt voor de moeite, maar hij heeft mij benadeeld.

BLADEL : Dat geeft hij gedeeltelijk toe, ja.

RECHTER : Hij heeft mij zwaar benadeeld. Geloof nu maar, dat als rechter Graeggemack zegt dat hij zwaar benadeeld is, dat hij dan zwaàr benadeeld is.

BLADEL : Natuurlijk, edelachtbare, natuurlijk.

TAFEREEL 4 : Vorigen - JOHAN - BAARD - NIMF - PISTOLET - ROBBIE

JOHAN : (op met gevolg) Welwelwel, rechter Graeggemack ! Wil u me aanklagen bij de landvoogd ?

RECHTER : En of ! U hebt mijn personeel geslagen, mijn reeën gestroopt en mijn jachthut opengebrouwen.

JOHAN : Maar de dochter van uw jachtopziener heb ik met rust gelaten!

RECHTER : U moet zich daarvoor verantwoorden.

JOHAN : En wel meteen, ik beken de feiten !

BROEDER : Kalm aan, Ser Johan, bind wat in.

JOHAN : Inbinden ? Ik ben geen boekbinder, hagepreker !

PISTOLET : Paterke-van-mijn-voeten !

NIMF : Vliegenscheet !

BAARD : Beschimmelde peperkoek !

BROEDER : Vrienden, in Gods naam !

BLADEL : Heel juist, broeder Mattias. Er is al genoeg oorlog geweest binnen de muren van onze goede stad Antwerpen. Ik stel u een echt Antwerps compromis voor, een heerlijk gedekte tafel, een flonkerende bourgogne en een heerlijke reeënpastei. Wie mij lief heeft, komt mee.

LEUTER : Is Joffer Anneke ook aan tafel ?

BLADEL : Ze komt dadelijk, meneer Leuter.

LEUTER : Dan wacht ik nog even op mijn knecht Sul.

BLADEL : Heren ! (uitnodigend af met Rechter, Broeder en serjanten)

JOHAN : Een echt Antwerps compromis. Wij mogen buiten de botten afkluiven.

NIMF : Ik heb nog wat buitgemaakt, Ser Johan. (haalt brood uit haar bedeltas)

JOHAN : Je bent een schat van een wijf, Nimf !

BAARD : Dat weet toch iedereen ! (gaan zitten eten)

TAFEREEL 5 : DE ETERS - LEUTER - SUL - ANNEKE BLADEL

LEUTER : Ik had er veertig schellingen voor over als ik nu mijn poëzieboek bij me had. Wat vertel je zo'n meisje ? Wel, Sul, waar heb je gezeten ? (slaat hem) Ik moet altijd alleen mijn boontjes doppen. Waar is mijn poëzie-album ?

SUL : Poëzie-ablum ? He... dat hebt u uitgeleend aan Alice Kloek.

LEUTER : Kloek ? Ken ik niet ! Je maakt me iets wijs, hé ? (slaat hem)

SUL : Nee, meneer. Alice Kloek uit Stabroek.

LEUTER : Ha, die... Zeg dat dan !

ANNEKE : (op) Het eten wacht, meneer Leuter.

LEUTER : Ho, ha, mejoffer Anneke... ik... ik heb echt geen honger, maar toch bedankt voor de uitnodiging. (tot Sul) Naar binnen, jij ! Bedien mijn oom maar. Of iemand anders. Je weet nooit waar het goed voor is.

SUL : (af)

ANNEKE : Ik mag echt niet binnenkomen zonder u, meneer. Kom, doe niet zo flauw.

LEUTER : Ik loop hier liever wat heen en weer. Een tijdje geleden heb ik mijn been geschramd bij het schermen. Sindsdien kan ik de geur van warm eten niet meer verdragen. Het ging om drie rondjes voor een schotel gestoofde pruimen, weet u.

ANNEKE : U verdraagt mij toch, hoop ik, meneer Leuter ?

BLADEL : (achter) Sta daar niet te leuteren, meneer Leuter ! Het eten wordt koud.

ANNEKE : Nu ziet u het zelf ! Kom.

LEUTER : Na u, mejoffer.

ANNEKE : Nee, na u, meneer.

LEUTER : Omdat u het zo mooi vraagt, mejoffer, ben ik liever onbeleefd dan hinderlijk. (weggaand) Had ik nu mijn poëzie-album maar bij me ! (af)

ANNEKE : Wat een leuteraar, die Leuter ! Eigenlijk geen taal voor een meisje van mijn stand, maar ook een meisje van mijn stand moet zich afreageren, of ze komt bij de piskijker terecht. Dus... dag, Leuter de leuter ! (wil met bokkesprong af en botst tegen Sul)

TAFEREEL 6 : SUL, - WASVROUWEN

SUL : (op) Excuseer, mejoffer, ik had u niet gezien. Zotte vlaai ! Allemaal dezelfde, te zot of te bot. Een brief, een brief van Roosje Rap van Broederke Mattias. Daar is iets tussen die twee ! (peutert open)

WASVROUW 1 : Bleft dor is af !

SUL : Veur watte ?

WASVROUW 2 : Da's veur Rozeke Rap en niet veur Rozeke Sul !

WASVROUW 3 : Vertraat da broederke nie, Sulleke.

WASVROUW 4 : 't Is ne Limburger, manneke !

WASVROUW 1 : Wa zen nie kurieus.

WASVROUW 2 : Wa willen allien mor gere wete watter in staa.

WASVROUW 3 : Uit nosteliefde en burenhulp.

WASVROUW 4 : Veruit, mokt open !

SUL : (leest) Lieve Roosje Rap, dochter in Kristo, gij weet hoe uw meester, le docteur Caillou, verliefd is op Joffer Anneke. Zeg dat eens aan haar zonder mij te vermelden. Ik heb grootse plannen met u, met Anneke en met le docteur Caillou. Uw zich bereidwillig noemende broeder Mattias van de Nieuwe Kerk.

WASVROUW 1 : Arrè, da schreft liefdesbrieven.

WASVROUW 2 : Da's giene ware broeder.

WASVROUW 3 : Wa zen nie kurieus.

WASVROUW 4 : Wa weten alien geire veul. (pakken brief af en plagen Sul)

TAFEREEL 7 : SUL, RAP, JAN, CAILLOU

RAP : Jan van Leuven, op de uitkijk, jij. Verwittig me als le docteur eraan komt. Als hij ons niet thuis vindt zullen Gods geduld en het zuiver Brabants weer zwaar op de proef gesteld worden.

JAN : Ik sta al op wacht !

RAP : Daarvoor krijg je vanavond een stevige borrel. Zo'n eerlijk, gewillig personeel vind je de dag van vandaag niet meer. En helemaal geen roddelaar of ruziestoker. Een echte Leuvenaar. Alleen heeft hij een zwak voor bidden. Dat komt door die katholieke uni-

versiteit. Nu ja, ieder heeft zijn gebreken ! (opent brief) Jouw naam is dus Sul ?

SUL : Juist, bij gebrek aan een betere.

RAP : En jonker Leuter is je baas ?

SUL : Ook bij gebrek aan een betere.

RAP : Ik ken hem. Met een grote ronde baard, zoals het mes van een handschoenmaker.

SUL : Nee, met een geitesikje, dat past bij zijn bokkepruik.

RAP : Nogal schuchter en stil, he ?

SUL : Nogal, maar met harde knuisten. Hij gebruikt ze graag. Op mijn kop ! Hij heeft ooit eens met een Beverse konijnfokker gevochten.

RAP : 't Is niet waar. Nu herinner ik hem mij weer. Loopt hij niet met zijn neus in de lucht en op zijn tenen als een kempiaan ?

SUL : Ja, precies. Daar lijkt hij meest op.

RAP : Anneke had het slechter kunnen treffen. Zeg maar aan Broeder Mattias, dat ik voor je meester zal doen wat ik kan.

JAN : (op)Hij is daar, Roos.

RAP : Raprap, weg. Nee, niet daarlangs, hierlangs. Naar binnen ! duwt Jan naar binnen) He, Jan, Jan Leuven ! Waar zit je ? Haal je meester. Het avondeten wordt koud ! (zingt) Tralala...

CAILLOU : (op) Wa stoede ga do te zinge ? Ga moe nie zinge. Ga moe travailleire. Hol ne kie diene boitier vert oit ma kabinet. Allei oest, boitier vert, gruun does. Verstoede ga ma nie ? Gruun does.

RAP : Jazeker, ik ben al weg. (naar Jan) Wat een geluk, dat hij ze zelf niet haalt. (af)

CAILLOU : Oef, il fait dikkement chaud. En justement da'k noe de koer van den ertog in Mekkele moet.

RAP : (op) Deze doos, meneer le docteur ?

CAILLOU : Oui, mets le moi ici. Woe is deine pee oit Lieve ?

JAN : Hier, mosjeu le docteur. Tot uw dienst, mosjeu.

CAILLOU : Bon, suis-moi noe Mekkele. En verget meine fleuret nie. 't Is dikkement dangereus onderweg. (af)

JAN : (pakt degen uit huis; laat Sul uit)

CAILLOU : (op) Ik zein nog wa vergeite. Mon Dieu, mon dieu. (ontdekt Sul) Madame Rap, wie zet doe achter ave rug ? Un inconnu ? Un concurrent ? Jean, meine fleuret. En garde, voyou !

RAP : Maar docteur toch, blijf kalm. Denk om uw bloeddruk. Kalm !

CAILLOU : Calme ? Du calme ? Pourquoi ça ? Da gamin is ne cambrioleur !

RAP : Die jongen is geen inbreker. Dat is een braaf baaske.

CAILLOU : Braaf ? Braaf ? Wa moe deine brave joenge zuu zwakkement zein eige verescamoteire ? Ik parieer datter iet oit mein ois gepikt hee !

RAP : Maar, docteur toch. Die jongen kwam met een boodschap van broeder Mattias voor mij.

CAILLOU : Ja ?

SUL : Ja, mosjeu le docteur, om haar te vragen...

RAP : Zwijg !

CAILLOU : Stilans, madam. Wel, kadee, racontez !

SUL : Om haar te vragen een goed woordje te doen bij Joffer Anneke voor mijn meester, Jonker Leuter, met het oog op een mogelijk huwelijk.

RAP : Zo is het.

CAILLOU : Frère Mattieu ? Gentilhomme Leuter ? Anneke ? Attend ne moment. Jean, no binne. Zukt papieren iet oem 't eicriveire. Wacht mo ! (af)

RAP : Da's nog goed afgelopen. Ik ben blij dat hij het zo kalm opgenomen heeft, anders hadden we nog nieuwe ruiten kunnen betalen. Dus, vriendje, ik zal voor je meester doen wat ik kan. Je hebt al gesnapt, dat le docteur de Broekzel zelf verliefd is op Joffer Anneke. 't Is niet direct wederzijds, voor zover ik Anneke ken.

CAILLOU : (op met Jan) Hier, kadee, gef dezen envelop aan Frère Mattieu, deine slechterik. En zegt erba, da'k zein stroot zal oversneie, deine mislukte pastoer, deine hogepreiker. Ik zal hem liere zein eige met mein eigen affaires te meleire. Allei oest, kadee ! Zeg da'k hem castreir astem in mein entoerage komt !

RAP : Godochgodochgod ! Hij doet het toch maar uit vriendschap !

CAILLOU : Da's gien importance. Hedde ga nie gezei dat Anna gielegans allien veur mei wos ? Ik vil da pei leivendig. Weillie goen on d' ekster duelleire. Mon Dieu, Anna es van mein allienig !

RAP : Zeker, docteur, dat meisje houdt van u. Alles komt in orde. Laat de mensen toch hun praatjes in Gods naam.

CAILLOU : Jean, tu es prêt ? Suiveirt moi no Mekkele. Nom d'une pipe, assekik nie traa Anna, kreide gei oep oeve zip. Ik smijt oeve kop dei deur oet ! Jean, zeide geried ? (af met Jan)

RAP : Kalm toch. Joffer Anneke wordt uw vrouw, docteur... Ezelskop ! Ik zie al wat er gaat gebeuren. Niemand in heel Antwerpen kent Anneke zo goed als ik. Gelukkig krijg ik van haar ook veel gedaan, God zij dank !

TAFEREEL 8 : RAP, HEKTOR, WASVROUWEN

HEKTOR : (op) Goede vrouw, goede avond. Hoe maakt u het ?

RAP : Des te beter, omdat Uedele het vraagt, heer graaf.

HEKTOR : En hoe maakt het snoezig joffertje van hiernaast het ?

RAP : U kent haar : snoezig en braaf en lief en uw beste vriendin !

HEKTOR : Heb ik een kans ?

RAP : God bestuurt de wereld, heer graaf, maar ik durf toch op de bijbel zweren dat graaf Hektor van Bossenstein bij Joffer Anneke midden in 't bed ligt. Uedele heeft toch een wratje boven de linkerkerkie ?

HEKTOR : Dat heb ik, en wat zou dat ?

RAP : Daar zou heel wat over te vertellen zijn. Joffer Anna en ik hebben het er wel een heel uur over gehad. Ik lach nooit van mijn leven, behalve als ik bij dat meisje ben, zo'n braaf kind ! Alleen... ze is soms lanoliek of zoëts en piekerachtig, maar... wat Uedele betreft : midden in 't bed...

HEKTOR : Ik zie haar vandaag. Hier heb je wat geld. Spreek es voor mij ten beste. Breng haar mijn groeten over.

RAP : Dat doe ik. Ik doe het. En volgende keer vertel ik Uedele wat meer over die wrat als we onder vier ogen zijn, (wasvrouwen op) en over haar andere vrijers.

HEKTOR : Tot ziens, goede vrouw. (af)

RAP : Vaarwel, heer graaf. Wat een deftig heerschap, maar zij houdt niet van hem, want ik weet even goed wat er in haar omgaat als wie ook in Antwerpen. Hebben jullie hier iets verloren ? (af)

TAFEREEL 9 : WASVROUWEN, HERBERGVOLK, DIENSTERS, WAARDIN, JOHAN, BAARD, NIMF, PISTOLET, ROBBIE

WASVROUW 1 : Nee, Roos, wij komen hier juist voorbij.

WASVROUW 2 : Dat mag toch, hé ? Of is de docteur van Broekzel daar tegen ?

WASVROUW 3 : De straat is van iedereen. Zeg dat maar tegen die franskiljon !

WASVROUW 4 : Als Uedele wat meer over die wrat wil weten, volgende keer ! (gelach)

(muziek David Munroe, herberg wordt opgesteld, volk gaat zitten en drinkt, Johan & co. ook)

JOHAN : Lieve waardin van d'Ekster.

WAARDIN : Wat is er van uw dienst, vat zonder bodem ?

JOHAN : Ik moet een paar volgelingen kwijt, liefje.

WAARDIN : Stuur hen dan weg, krachtpatser. Smijt hen buiten. Doe hen draven. Hophop, paardje in galop.

JOHAN : Ik heb maar tien pond per week te verleven.

WAARDIN : Je bent een imperator, een keizer, Caesar en vizier. Geef mij Baard. Ik kan hem als tapper gebruiken. In orde, vechtlustige kempiaan ?

JOHAN : In orde, schattebout.

WAARDIN : Kom, Baard, voor je baas zich bedenkt. Ik wil je zien tappen en schenken. Een woord, een man. Kom ! (af)

JOHAN : Ga maar mee, Baard. Bier tappen is een gezonde bezigheid. Van een oude mantel kan je een nieuw wambuis maken. Een verwelkte knecht wordt een verse tapper. Tot ziens.

BAARD : Van dat soort leven heb ik altijd gedroomd. Ik zie me al werken. (af)

PISTOLET : Mislukte zigeuner ! Hoe kan zo iemand nu tappen ?

NIMF : 't Is nooit een held geweest. Hij had een bezopen vader.

JOHAN : Ik ben blij dat ik dat vat buskruit zo makkelijk kwijt raak. Zijn diefstallen werden te klungelachtig. Hij was net een ongeschoolde zanger die geen maat kon houden.

NIMF : Ge moet op 't goeie moment pikken.

PISTOLET : Zich toeëigenen moet ge zeggen. "Pikken", wat een taal!

JOHAN : Ik zit bijna op zwart zaad.

PISTOLET : Daarom ziet ge alle zo zwart in.

JOHAN : En d'r is geen remedie tegen. Ik zou nog eens iemand een poets moeten bakken om mezelf gezond te lachen !

PISTOLET : Een jonge raaf heeft eten nodig.

JOHAN : Wie van jullie kent hier in de buurt een zekere Voort ?

PISTOLET : Ikke ! Da's nen dikke. (gebaar van pingping)

JOHAN : Luister eens, schatjes, wat ik in een droom gezien heb.

PISTOLET : Een pens van duizend pond.

JOHAN : Hou je snater, Pistolet ! Het gaat niet over pens, maar over

cens ! In 't kort, ik ga vrouw Voort opvrijen. Er is lol aan haar te beleven. Ze snatert als een gans. Ze draait met haar handjes. Ze lonkt uitdagend en uitnodigend. En ik kan haar gedrag vertalen. In zuiver Vlaams betekent dat : ik ben voor jou, Ser Johan !

PISTOLET : Hij heeft haar bestudeerd en vertaald van de deugd naar het Vlaams.

NIMF : Hij heeft het zitten, en heel erg.

JOHAN : Men zegt dat ze de portemonne van haar man beheert, en die heeft goudvinkjes.

PISTOLET : Speelt gij dan maar voor hongerige kater, mijn zoon !

NIMF : Vreet die vinkjes maar op, poessiemaauw !

JOHAN : Ik heb hier een brief voor haar, en voor vrouw Bladel ook. Ja, die heeft ook gelonkt en mijn figuur gemonsterd met een echte kennersblik. Ze vergulde met de straal uit haar ogen mijn voet, mijn statige buik, mijn...

PISTOLET : En op de mesthoop scheen de zon.

NIMF : Ha ha, de mesthoop.

JOHAN : Ze overliep mijn omhulsel zo begerig, dat haar verlangend oog mij schroefde als een brandglas. Ook zij heeft haar portemonnee in handen, goud en overvloed. Ik word hun penningmeester en zij mijn schatkisten. Ik de handelaar, zij de koopwaar. Draag de brieven naar de vrolijke vrouwtjes. We zullen er alle vier wel bij varen, Pistolet.

PISTOLET : Ik, nee, hoor. Voer uw verduiveld plan maar zelf uit.

NIMF : Ik ook niet. Draag uw brieven maar zelf.

JOHAN : Robbie, hier jij ! Zeil als een oorlogsschip naar die gouden kusten. En, jullie, onder mijn ogen uit ! Robbie en ik zullen zelf economie studeren en de vrolijke vrouwtjes hun geld beheren ! (beiden af)

PISTOLET : Laat de gieren uw darmen opvreten ! Een valse dobbelsteen fopt iedereen.

NIMF : We zullen ons wreken !

PISTOLET : Geestelijk, of met het mes ?

NIMF : Met alle twee. Ik ga d'r eens met Bladel over praten.

PISTOLET : En ik zal aan Voort vertellen hoe Ser Johan, vuig en vet, zijn geld en duifje wil inpalmen.

NIMF : Ik stook Bladel zo heet, dat hij gif spuwt. Ik jaag hem de geelzucht op het lijf ! (af)

PISTOLET : Ge zijt een schat van een meid ! Ik volg u in uw spoor.
 Vooruit ! (af)
 (muziek David Munroe of zo, herbergvolk weg)

TAFEREEL 10 : VROUW BLADEL, VROUW VOORT, MEJOFFER BETJE
 (Bet + Bladel op, ieder van een kant. Bet met brief, geeft af.
 weg)

VROUW BLADEL : Wat ! Ben ik in de vakantietijd van mijn schoonheid
 aan liefdesbrieven ontsnapt, om er nu mee bestookt te worden ? Laat
 eens kijken. (ze leest) "Vraag mij de reden niet waarom ik van u
 hou, want hoewel liefde de rede tot dokter neemt, aanvaardt ze hem
 toch niet als raadgever. U is niet jong meer, ik evenmin." Toe
 maar ! "Maar wat zou dat ? U is vrolijk, ik ook." Ha ha, dat is het
 dubbele sympathie. "U houdt van wijn, en ik ook, kan u sterkere
 sympathie verlangen ? Laat het u volstaan, Mevrouw Bladel - tenminse
 als de liefde van een Vlaams soldaat u kan volstaan - dat ik van u
 houd. Ik wil niet om meelij smeken, dat is niet soldatesk, maar ik
 zeg : hou van mij.

Die naar u smacht
 En dag en nacht
 Steeds aan u dacht
 Uit alle macht
 Uw trouwe wacht.

Ser Johan, ridder van Ter Doest"

Wat een onbeschaamdheid ! Waat gaat het met de wereld als zo'n ver-
 sleten bok de galante jonker mag spelen ? Schandalig hoe de Vlaamse
 zuiplap zich uitdrukt ! Hij heeft me nog geen drie maal ontmoet en
 wil notabene met mij het bed in. Ik dien een wetsontwerp in ter
 beteugeling van de mannen. Maar ik zal me wreken, jij vette pudding-
 buik, ik zal me wreken.

(op Mevr. Voort)

VROUW VOORT : Liefje, wat een toeval, ik was net op weg naar jou toe.

VROUW BLADEL : En ik naar jou. Wat is er gebeurd ?

VROUW VOORT : Hier, lees. Ik heb het niet met vette venten, maar
 eerlijk, hij vloekt niet, looft mijn eenvoud en schrijft erg vlot en
 vloeiend. Als ik hem niet kende, zou ik zeggen, een echte edelman.
 Maar ik ken hem ! Wat een onbeschaamdheden durft die walvis spuien.
 Hoe moet ik me wreken ? Misschien laat ik hem best sudderen in zijn
 eigen nat en kruid ik hem wat bij met hoop, tot hij in zijn eigen
 vet wegsmelt. Heb je ooit zoiets meegemaakt ?

VROUW BLADEL : Letterlijk hetzelfde, behalve dan de namen. Hier, het tweelingbroertje van jouw brief. Laat de jouwe maar eerst vruchten afwerpen. Ik speel niet mee. Dat nijlpaard heeft zo'n duizend brieven met blanco-ruimten voor de namen, en dat noemt zich ridder !

VROUW VOORT : Identiek dezelfde tekst, hetzelfde handschrift. Wat denkt die wel ?

VROUW BLADEL : Ik vrees, dat ik mezelf nauwelijks ken. Wat heb ik, dat hij mij met alle geweld wil enteren ?

VROUW VOORT : Enteren ? Bij mij komt hij niet aan dek !

VROUW BLADEL : Wacht maar tot ik hem onder handen krijg ! Hij kent de vrolijke vrouwtjes nog niet. We tutten ons op, dat zijn ogen de kramp krijgen. We houden hem met dat bkaas aan het lijntje tot hij geen rode duit meer bezit.

VROUW VOORT : Hij moet gestraft worden, maar wij mogen er zelf niet onder lijden. Als mijn man ooit die brief in handen krijgt, kom ik aan de schandpaal. Je weet hoe jaloers hij is.

VROUW BLADEL : Als je van de duivel spreekt... Daar is hij, en de mijne ook. Die denkt gelukkig niet aan jaloezie, zomin als ik hem er reden wil toe geven.

VROUW VOORT : Jij hebt geluk !

VROUW BLADEL : Kom mee, we smeden ons plan tegen die papzak van een ridder ! (af)

TAFEREEL 11 : VOORT, BLADEL, PISTOLET, NIMF

VOORT : (met de anderen op) Wel, ik hoop dat het niet waar is.

PISTOLET : Uw hoop is maar een kieken met een gebroken poot, meneer Voort. Ser Johan zit achter uw vrouw aan. Ik weet het zeker.

VOORT : Overdrijf niet, ze is geen achttien meer.

PISTOLET : Op die details let hij niet. Een ouwe bok lust nog wel een groen blaadje. Pas op uw kiekens, boer !

VOORT : Tuttuttut !

PISTOLET : Ik hoop maar, dat ik ze volgende keer al niet zie.

VOORT : Wie ? Mijn vrouw ?

PISTOLET : Nee, niet uw vrouw, maar de horens op uw hoofd, het hoofd van de bedrogen man. Sta maar op wacht, want dieven komen altijd 's nachts. En pas maar op voor het koekoeksei in uw nest ! (af)

VOORT : Ik zal dat varkentje eens wassen.

NIMF : Echt waar, schatje, ik wil er verdomme niet om liegen. Ik heb er met hem nog ruzie over gemaakt. Hij wilde me die verdomde brief doen afgeven, maar ik heb hem verdomme gezegd, dat hij maar iemand anders moest erop uit sturen. Hij zit achter uw vrouw aan, verdomme, zo waar als ik Nimf heeft en een fatsoenlijk meisje ben. Maar als ge ons niet geloven wilt, moet ge 't maar voelen. (af)

BLADEL : Dat meisje spreekt verdomme een vulgaire taal.

VOORT : Ik ga toch die ridder van Ter Doest eens opzoeken.

BLADEL : Hij lijkt me een opgeblazen kikker !

VOORT : Als ik hem vind, en als ik er achter kom, dan...

BLADEL : En liegen kan hij ook. Al kwamen er tien pausen en kardinalen voor hem getuigen, ik geloofde er geen sikkepit van.

VOORT : En ik die dacht, dat Westvlamingen eerlijke mensen waren...

TAFEREEL 12 : VOORT, BLADEL, HUN VROUWEN, VROUW RAP, WAARDIN, RECHTER SERJANTEN

VROUW BLADEL : (op) Waar ga je naartoe, Thomas ?

BLADEL : Eu...

VROUW VOORT : (op) Waarom kijk je zo triest, Franciscus ?

VOORT : Ik, treurig ? Ik ben helemaal niet triest. Ga maar vlug naar huis, jij.

VROUW VOORT : Ik zie al dat je muizenissen in je hoofd hebt. Kom liefje, of blijf je nog wat ?

VROUW BLADEL : Ik ga mee. Je komt zo meteen eten, hé, Thomas ? Wie we daar hebben ! Roosje Rap ! Ze kan voor liefdesbode spelen tussen ons en die os !

VROUW VOORT : Net wat ik ook dacht. Zij is er als geknipt voor.

RAP : (op) Goede avond, samen. Hoe gaat het met Anneke ?

VROUW BLADEL : Goed, dank u. We hebben iets dringends met u te bespreken. Komt u mee ? (drie vrouwen af)

(Waarin + rechter + serjanten op)

BLADEL : De waardin ziet er goed gemutst uit. Ze heeft ofwel haar binnenbrand geblust ofwel genoeg duiten verdiend.

VOORT : De kletskaus !

WAARDIN : Komt er nog wat van, meneer Leuter ?

RECHTER : Ik kom, vrouwtje. Ik kom. Ha, meneer Bladel. Gaat u met ons mee ? We gaan een grap uithalen.

WAARDIN : Vertel het hem, caballero. Vooruit, sinjoor van mijn hart.